Anul al 58-lea
10 Pagini

EXEMPLARUL { În România 2 lei / În străinătate 6 lei
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G.le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 185 Sâmbătă 12 Iulie 1941
10 Pagini

ABONAMENTE ÎN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 În străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENTE ÎN ŢARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

INVĂŢĂMÂNTUL PRACTIC

Cele ce scriam ieri în legătură cu modificările ce sunt de adus aparatului administrativ, pentru însănătoşirea vieţii publice, sunt aplicabile în toate domeniile: experienţa trecutului să ne călăuzească paşii, determinându-ne să evităm greşelile şi să înlăturăm erorile constatate.

In ce priveşte baza oricărei transformări sociale, şcoala, toţi cunoscătorii şi specialiştii au recunoscut că am dat o atenţie aproape exclusivă învăţământului teoretic şi am reuşit ca şi din şcolile practice — agronomice, comerciale, etc. — să facem tot pepiniere de aspiranţi la funcţionarism.

Dela început, imitând Apusul, noi am introdus din primele clase primare un fel de învăţătură superioară pentru nişte vlăstare tinere cari ar şti totul în viaţă şi le-ar lipsi doar pregătirea doctă necesară drumului până la diploma universitară.

Şcoala pornea dela ideea că toţi copiii de ţărani ori de orăşeni cunosc noţiunile de higienă, ştiu să se descurce în această importantă epocă din începutul vieţii, pe când în realitate micii şcolari habar nu aveau de multe lucruri elementare, pe cari nu le puteau învăţa dela părinţii lor pentru motivul foarte simplu, că nici aceştia nu ştiau.

Şcoala rurală, mai ales, în loc să fie o instituţie de îndrumare simplă, elementară, pe căile vieţii gospodăreşti, a vieţii de toate zilele, avea un program încărcat de inutilităţi pretenţioase, ce nu folosesc nici fetelor nici băieţilor.

S'a introdus de mult în şcolile secundare „lucrul manual" dar în practică ideea n'a fost cu nimic susţinută, cum n'a prins nici reforma cu privire la medicii şcolari cari să dea o îndrumare higienică vieţii elevilor de toate vârstele.

Nu trebue să ne speriem, să începem de acum, pe alte baze, învăţământul iniţial al noilor generaţii.

In Anglia, de exemplu, abia la 1891 învăţământul primar a devenit obligatoriu, iar gratuit abea la 1912.

Trebue să pornim dela ideea că în şcolile superioare pot pătrunde numai cei cu adevărat înzestraţi cu darurile minţii, nu ca până acum când fiecare elev, dacă avea cu ce-şi plăti taxele, ajungea să-şi ia o licenţă, indiferent dacă avea ori nu pregătirea pentru cariera pe care i-o alesese părinţii.

In şcolile primare, în afară de noţiunile elementare de care se izbeşte un copil la orice pas, dascălii trebue să vadă ce anume înclinări, ce anume preferinţe are elevul, trebue să ne gândim să îndrumăm copiii spre agricultură, gospodărie, negustorie, spre meşteşug, pentru că numai astfel vom repune elementul etnic autohton în drepturile lui în viaţa economică a ţării, acaparată de străinii abea pripăşiţi pe meleagurile noastre.

Aceste transformări nu se pot face decât cu elemente didactice sincer convinse de misiunea lor în opera de pregătire a generaţiei noi, dascăli cari pe lângă executarea programului şcolar să pună suflet, omenie şi răbdare, fără de care munca lor nu poate da roadele aşteptate şi mărăcinii vor continua să crească în ciuda tuturor bunelor intenţiuni ale celor cari cunosc relele, dar nu ştiu că stăruinţa şi persistenţa pe calea aplicării îndreptărilor, sunt mai preţioase decât toate programele.

Misiunea poporului român

I

Trei fapte istorice importante. — Ce spun cronica lui Nestor şi istoricul german Schlösser

Un fapt istoric de mare însemnătate, dar asupra căruia nu s'a stăruit în de-ajuns, este prezenţa străveche a elementului etnic românesc, atât în partea de nord a Moldovei, în care se cuprindea şi Bucovina, cât şi în partea de est a Nistrului, adică în regiunile cunoscute astăzi sub numirile de Galiţia orientală, Podolia şi Ukraina.

Cea mai veche cronică rusească, aceea atribuită lui Nestor, constată prezenţa Românilor, pe care îi numeşte Volochi, în părţile Dunării şi până dincolo de Nistru, în secolul al IX-lea, înainte cu câteva veacuri de întemeerea Principatelor Române.

După Nestor, Volochii din acea epocă s'au întins spre răsărit, după ce au alungat triburile slave care se infiltraseră până în apropiere de gurile Dunării.

El pomeneşte de un atac puternic al Volochilor (Românilor) dat în secolul al IX-lea împotriva acelor slavi, care au fost alungaţi dela Dunăre spre nord şi est.

Cei erau acei slavi? Cronica lui Nestor precizează: Lekii, Polanienii, Lutistii, Mazovienii şi Pomeranienii, care s'au stabilit de-atunci în regiunea Vistulei şi au format apoi grupul etnic polon şi Polanienii sau Drevlienii, care s'au stabilit, o parte dintr'ânşii în regiunea Niprului şi altă parte, în regiunea lacului Ilmen. Peste aceste triburi slave, au năvălit mai târziu triburi din alte rase şi neamuri: Normanzii, Varegii, Rutenii şi Ruşii. Tot după cronica lui Nestor, care a fost scrisă după 250 ani dela apariţia triburilor normande, varege şi rutene în ţinuturile locuite de triburile slave, s'au format cele dintâi state în regiunile Vistulei şi ale Niprului, — o „Polonie" şi o „Rutenie", care n'au avut nimic comun cu Rusia ce nu exista în acele vremuri. Între „Rutenia" dela Nipru şi ţinutul nordic fino-uralian se întindea acea vastă Za-lesia, adică ţinutul de dincolo de codrul Muromului, care a fost nucleul statului moscovit de mai târziu.

Cronica lui Nestor mai constată, că atât la nord, cât şi la est de acea „Rutenie" din regiunea Niprului, locuiau populaţiuni străine de rasa slavă, — între care pomeneşte şi de Volochi (Români).

Că aceşti Volochi au fost români baştinaşi din vremuri foarte îndepărtate între Carpaţi, Dunăre şi dincolo de Nistru, numai încape nicio îndoială. Iată ce scrie istoricul german, Schlösser, comentatorul cronicei lui Nestor, în vol. III din Analele ruseşti:

„Aceşti „Volochi, nu sunt nici Romani, nici Bulgari, nici Velhi, ci Vlahi, (Români), urmaşii marei şi foarte vechi familii a Tracilor, Dacilor şi Geţilor, care păstrează şi astăzi limba lor proprie şi cu toate persecuţiile, locuesc Valahia, Moldova, Transilvania şi Ungaria cu milioanele".

Mai departe istoricul german Schlösser scoate în evidenţă valoarea informaţiei dată de cronica lui Nestor privitoare, nu numai la existenţa Volohilor (Românilor) în secolul al IX-lea în acelaş spaţiu etnic care îl ocupă şi astăzi Românii, dar şi atacul puternic ce l-au dat ei împotriva triburilor primitive slave ce se infiltraseră în regiunea Dunării, care a avut atâtea consecinţe importante în ordinea etnologică şi politică a Europei orientale: alungarea slavilor în regiunile Vistulei şi Niprului.

Că masse compacte româneşti au locuit din acele vremuri îndepărtate, atât în părţile Galiţiei, Podoliei, cât şi între Nistru şi Nipru, se dovedeşte documentar prin pomenirea în multe cronici poloneze şi ruseşti, a numeroase sate şi târguri româneşti în aceste ţinuturi, care până în epoca noastră, o parte din ele şi-au păstrat aceleaşi numiri. Românii din nordul Bucovinei, adică din Galiţia orientală şi Podolia, au fost cunoscuţi în lumea slavă, sub numele de Volohineni, (Bolohineni).

Despre existenţa urmelor a-

(Continuare în pag. 2-a)

INAINTAREA IN BASARABIA

Ofiţerii trec Prutul înaintea soldaţilor

Consiliu de miniştri

Joi 10 Iulie crt., s'a ţinut un consiliu de miniştri, sub preşedinţia d-lui prof. Mihai Antonescu, vice-preşedintele consiliului de miniştri şi preşedinte ad-interim al consiliului, la care au participat toţi membrii guvernului.

Consiliul s'a ocupat de problema grâului, de politica preţurilor şi de sporirea salariilor tuturor funcţionarilor publici.

Justiţia românească in Basarabia românească

de EUGEN PETIT

Consilier la Inalta Curte de Casaţie

La 22 Octombrie 1918, justiţia românească se reinstala în Basarabia, după o despărţire de peste o sută de ani.

Deschiderea primului an judecătoresc a fost o adevărată sărbătoare naţională. Păstrez ca o scumpă amintire „menu-ul" de la banchetul dat la Chişinău, cu acest prilej, purtând semnăturile celor ce au luat parte: Prea Sfinţia Sa Episcopul Nicodem, Ioan M. Mitilineu, ministrul justiţiei, general Văitoianu, I. G. Pelivan, Ion Inculeţ, Petre Dragomirescu, Vespasian Erbiceanu, Petre Davidescu şi alţii, dintre care unuii nu mai sunt acum printre noi.

Cât de mult au făcut cei dintâi magistraţi din Basarabia pentru desăvârşirea legăturilor sufleteşti cu fraţii desrobiţi, poate mărturisi oricine ştie ce s'a petrecut acolo. Căci politica abilă a imperiului tiran, care încercase să atragă populaţia băştinaşă, să o rusifice, văzând că nu izbuteşte, a încetat curând cu „rusificarea" spre a începe cu prigoana. Astfel, bieţii oameni nu mai aveau încredere în judecători.

De astă dată nu fuseseră numiţi magistraţi dornici cu orice preţ de înaintare, dar numai dintre cei încercaţi şi pătrunşi de marele rost ce aveau de îndeplinit, cu toate sacrificiile personale la care era natural să se aştepte. Fostul ministru de justiţie Ion M. Mitilineu, le-a adus cel mai meritat omagiu într'o şedinţă a Camerii, declarând că în Basarabia a trimis cei mai buni magistraţi. Acesta este adevărul.

Căci acum nu era vorba numai de pronunţat sentinţe şi redactat hotăriri stereotipe... „Având în vedere că...", „...Considerând că...", ci de a face să pătrundă cât mai adânc în mintea celor de acolo gândul că în justiţia românească ei vor găsi adevărata înţelegere, că ea îi va mângâia de suferinţele trecutului, pricinuite de o stăpânire haină pentru că era străină de sângele lor. Numai cine iubeşte cu adevărat un popor, poate fi pentru dânsul un bun judecător.

Justiţia rusească era o justiţie nedreaptă părtinitoare, având la bază deosebirea dintre clasele sociale. Pentru boeri (dvorieni) erau anumite instanţe de judecată cari aplicau anumite legi de favoare, iar poporul avea judecătoriile şi legile lui speciale. Cu un asemenea sistem, este lesne de înţeles că atunci când veneau în conflict doi oameni de clase diferite, cei de sus aveau în totdeauna dreptate, iar cei mici plecau dela judecată năpăstuiţi. Cu

(Continuare în pag. 2-a)

Condiţiile de armistiţiu puse de Anglia armatei franceze din Siria

Stocholm, 10 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

După o ştire difuzată de agenţia „Reuter", condiţiunile de armistiţiu puse de Anglia armatei franceze din Siria sunt cuprinse în 10 articole, care prevăd între altele:

Forţele armate franceze vor preda englezilor toate muniţiile, tunurile, avioanele şi întregul lor material de război, cum şi vapoarele de război, în perfectă stare.

Trupele franceze vor putea alege, sau să lupte alături de englezi, sau să se întoarcă acasă.

Interesele franceze vor fi asigurate de gaullişti, în cadrul „independenţei" pe care Anglia o va garanta Siriei.

Toţi reprezentanţii Germaniei şi Italiei vor fi predaţi englezilor.

Vasele de război vor fi lăsate în porturile în care se află, unde vor fi luate în stăpânire de englezi.

STĂPÂNIREA PĂMÂNTULUI ROMÂNESC

Când am evacuat anul trecut Basarabia şi Nordul Bucovinei, am lăsat în mâna uzurpatorilor nişte ţinuturi în plină înflorire. Numai un an de obăduire bolşevică a fost deajuns, pentruca tot ce însemna viaţă organizată şi bună stare înfiripată să se destrame ca sub suflarea unui uragan.

O muncă grea de restaurare materială şi morală ne aşteaptă. Avem înaintea noastră experienţa precedentei stăpâniri româneşti, ca să putem înconjura greutăţile cu care am luptat atunci, ca şi greşelile şi dibuirile inerente unei conduceri poate nu îndeajuns de realistă şi de clar văzătoare.

Un început sănătos se şi înfăptueşte în clipa de faţă, sub ochii noştri, prin trimiterea în teritoriile recucerite a celor mai curate şi mai valoroase elemente din administraţia ţării. Ţinuturile acestea nu vor mai fi socotite de azi înainte ca locuri de pedeapsă şi exil pentru toţi nărăviţii şi neisprăviţii strecuraţi în administraţia ţării, ci ca loc de distincţie şi de onoare, ca titlu de recunoaştere şi de încredere pentru funcţionarii de elită.

Ţara are nevoie azi de toate energiile afirmate, de toate competenţele şi de toate devotamentele active. Fiecare trebue să se considere în serviciu comandat, împlinindu-şi datoria aşa cum execută ostaşul consemnul, oriunde este trimis şi oricare este însărcinarea ce primeşte.

Să ne desobicinuim odată de gândul, că lumea mai mişcă azi sau se va mişca mai ales în viitor după vechile tabieturi, în care neseriozitatea superficialitatea şi nepotismul tronau de multe ori la spatele vieţii noastre administrative şi de stat.

Noua ordine europeană în curs de plămădire impune noui discipline etice, noui temelii de viaţă, noui principii de guvernare. Ca membru în noua comunitate europeană, statul român va însemna o entitate de valoare numai în măsura în care va şti şi va reuşi să răspundă îndatoririlor şi misiunilor ce îi revin în această etapă istorică pe care o parcurg destinele Europei şi numai în măsură în care va şti să păstreze, să întărească şi să valorifice din punct de vedere economic, social, politic şi cultural ceeace vitejia şi sacrificiul ostaşului român şi ostaşului german i-au putut încredinţa.

De aci şi prioritatea ce trebue să acordăm problemelor legate de siguranţa şi permanenţa fruntariilor reîntregite, pe deoparte, de siguranţa şi stabilitatea internă, pe de altă parte.

Şi cum stăpânirea pământului este nu numai principalul factor constitutiv al dreptului de suveranitate naţională, dar însăşi chezăşia exercitării şi perenităţii acestui drept, pentru statul român de mâine se va pune cu necesitate problema: CINE TREBUE SA STAPANEASCA PAMANTUL DIN PROVINCIILE RECUCERITE, CINE SA SE BUCURE DE ROADELE LUI?

Desigur numai aceia în care statul român are încredere nelimitată; desigur, numai aceia cari prin fapte, prin vigoare, prin devotamentul şi

(Continuare în pag. 2-a)

Eventuală convocare a parlamentului japonez

Tokio, 10 (Rador). — *Prinţul Konoye, preşedintele consiliului de miniştri al Japoniei, a avut Joi întrevederi cu ministrul finanţelor şi cu alţi membri ai guvernului.*

Corespondentul agenţiei „DNB" află că aceste întrevederi s'au referit la eventuala convocare a unei şedinţe extraordinare a parlamentului, cerută de anumite cercuri politice.

Rezultatul acestor întrevederi nu este cunoscut încă.

Mii de voluntari francezi se înscriu spre a lupta contra bolşevismului

Paris, 10 (Rador). — **Ziarele scot în mare relief faptul că mii de francezi, de toate vârstele şi din toate categoriile sociale, răspunzând la apelul lansat de comitetul central al Legiunii voluntarilor francezi contra bolşevismului, se îngrămădesc pentru a se înscrie la toate birourile deschise în acest scop în regiunea parisiană.**

„O carte albă" finlandeză asupra relaţiilor cu Sovietele

Helsinki, 10 (Rador). — *Ministerul afacerilor străine finlandez a remis, Miercuri, reprezentanţilor presei un rezumat al Cărţii alb-albastre conţinând documente privitoare la evoluţia relaţiilor finlando-sovietice după tratatul de pace din Martie 1940.*

Din toate aceste documente rezultă că Uniunea Sovietelor a încercat să-şi sporească neîncetat influenţa în Finlanda amestecându-se în toate treburile acestei ţări.

Numeroase documente arată că bolşevicii nu au respectat termenii tratatului, au violat în numeroase rânduri frontiera şi au început ostilităţile îndată după isbucnirea războiului între Germania şi Uniunea Sovietelor.

INCERCĂRI ZADARNICE ALE AVIAŢIEI ENGLEZE

Prin telefon dela corespondentul nostru particular din Berlin

Berlin, 10 Iulie. — **In timp ce pe frontul de Est se dă cea mai mare luptă a istoriei pentru obţinerea victoriei definitive, englezii încearcă să vină în ajutorul aliaţilor lor bolşevici, printr'o ofensivă în aer.**

Această ofensivă de degreyare, despre care presa şi radio-britanic au vorbit până acum atât de mult, n'a avut cel mai mic efect din punct de vedere militar. In toate districtele militare, apărarea antiaeriană germană este atât de puternică, încât englezii nici n'au făcut măcar încercări să pătrundă acolo. In schimb, aviaţia britanică a atacat numeroase oraşe paşnice, provocând mari distrugeri ale unor opere de artă de neînlocuit şi distrugeri la instituţii sociale. Deasemenea, englezii şi-au încărcat conştiinţa cu viaţa a numeroşi cetăţeni paşnici, în special femei şi copii. Cercurile germane nu pot înţelege această degenerare a metodelor de război britanice, care par să fie similare metodelor bolşevice aplicate de trupele roşii, în retragerea lor.

S'a dovedit în răstimp că afirmaţiile britanice despre o pretinsă dominaţie engleză în aer, au fost doar iluzii, fiind urmate foarte repede de o decepţie profundă. Cu toate că aviaţia germană este ocupată pe frontul rusesc, totuş ea a avut forţa şi timpul suficient de a se răzbuna pentru distrugerile produse de englezi în Germania de Vest. Este clar că prin bombardarea oraşelor paşnice germane în timp ce trupele Reichului înaintează în Rusia, britanicii n'au obţinut nici un efect militar sau psihologic.

❖

Asupra operaţiunilor militare de pe frontul sovietic nu se aud prea multe, după cum era şi de aşteptat. Se ştie numai că s'au obţinut noui progrese pe frontul finlandez şi în Estonia. Dealtfel, luptele sunt în plină desfăşurare.

❖

In ceeace priveşte situaţia din Siria, la Berlin nu s'a spus încă nimic despre cererea de armistiţiu făcută de generalul Dentz. Până acum nu se ştie încă dacă Franţa a acceptat condiţiunile britanice sau nu. Cercurile germane au cunoscut dela începutul luptelor din Siria marile greutăţi ale apărării franceze, căreia i-au lipsit posibilităţile corespunzătoare de aprovizionare.

ESCADRILA 53

Odată cu marea veste a reocupării Cernăuţiului de către trupele noastre, sobrul comunicat al Cartierului General Nr. 4 din 6 Iulie, se încheie cu această ştire laconică:

Escadrila 53 Vânătoare comandată de căpitanul Georgescu Emil a ajuns la a 23-a victorie, fără nici o pierdere.

Nimic nu putea nimba mai strălucit o victorie militară de valoarea aceleia pe care acest comunicat o menţionează, decât citarea măreţei fapte de arme, a unei unităţi de elită. Şi la ce poate răvni mai mult cea mai vitează unitate, decât la aceia pe care a izbutit să o realizeze escadrila, de-aci înainte căpitan Emil Georgescu? In câteva zile numai, căpitanul Emil Georgescu îşi plasează unitatea în rândul escadrilelor de frunte ale celor mai de temut armate. Acoperindu-se de glorie, vrednicul comandant al escadrilei 53 şi vrednicii lui piloţi, adaogă încă un act de nobleţe armelor române, prin vrednică fapta lor.

In faptul că nici unul din îndrăzneţii cavaleri ai slăvilor n'a fost atins, noi nu putem vedea decât un semn ceresc, a cărui tâlmăcire n'o putem afla decât în sentimentul cu care toţi se bat. Ei n'au făptuit o simplă performanţă sportivă în felul acelora pe care le încearcă zadarnic tovii zburători, lăsând la întâmplare şi fără noimă bombe pe teritoriul ţărei noastre. Fiecare victorie a acestor bravi fără pereche e încă o dovadă a potenţialului de luptă a acestui neam, care a ştiut şi ştie lupta.

Fireşte că numai credinţa în dreptatea cauzei pentru care luptă, nu poate da un bun ostaş în genere şi un bun pilot în special. Dar nici calitatea sculelor şi îndemânarea în a lor mânuire singure, nu-s de-ajuns pentru a da un viteaz. O victorie de amploarea şi dimensiunile aceleia de care vorbim nu poate fi decât o rezultantă a tuturor acestor elemente întrunite în fiinţa fiecărui combatant.

Că zburătorii noştri au aptitudini excepţionale, o ştim de mult. Incă de pe vremea când aviaţia mondială era de-abia la primele dibuiri ale văzduhului, numele unui Aurel Vlaicu şi a inginerului constructor şi pilot Traian Vuia s'au impus atenţiei întregei omeniri. Cam tot pe acea vreme, cred că îşi aminteşte orice Român căruia progresele ţării sale nu-i sunt indiferente de nume ca ale de curând dispărutului şi unanim regretatului Principe George Valentin Bibescu care, după cum se ştie, a ocupat atâţia ani înalta demnitate de Preşedinte al Federaţiei Internaţionale Aeronautice, de maestrul Zorileanu preocupat o viaţă de zborul pasărilor pe care l'a studiat cu pasiune, de Nicu Capşa şi Poli Vacas, unii din primii noştri piloţi, precum şi de foştii combatanţi în aer: general Giosanu, general Negrescu, comandor Protopopescu, comandor Andrei Popovici, comandor Peneş, locotenent Cratu, locotenent Ciulei şi atâţia alţii.

Ştiam de asemeni că tot ostaşul român luptă cu abnegaţie şi avânt. Ne aşteptam aşa dar să înregistrăm zilnic fapte de arme remarcabile. Trebue să recunoaştem însă, că fapta escadrilei căpitan Emil Georgescu, e mai presus de orice aşteptare.

Căp. rez. AL. O. TEODOREANU
din artilerie

Pândarii

EXTRAORDINARUL BILANŢ AL BĂTĂLIILOR DELA BIALYSTOK ŞI MINSK

Berlin, 10 (Rador). — Inaltul comandament al forţelor armate germane transmite următorul comunicat al cartierului general al Fuehrerului:

Dubla bătălie dela Bialystok şi Minsk s'a terminat în mod definitiv.

Ea a fost cea mai mare bătălie de încercuire pe care istoria a înregistrat-o vreodată şi aceea care a angajat în luptă cele mai mari cantităţi de material de război de tot felul.

Noi am făcut 323.898 prizonieri, printre care mai mulţi comandanţi supremi şi comandanţi de divizie.

Au fost fie capturate, fie distruse 3332 de care blindate, 1809 tunuri şi mari cantităţi de alte arme.

Acest rezultat ridică la peste 400.000 numărul total al prizonierilor capturaţi până acum pe frontul oriental şi la 7615 şi 4423, respectiv, numărul carelor blindate şi acela al tunurilor capturate sau distruse.

Aviaţia sovietică a pierdut până acum 6233 de avioane, în total.

IN PAG. 7:
TEXTUL DECRETULUI-LEGE PENTRU APLICAREA PEDEPSEI CU MOARTEA LA UNELE INFRACŢIUNI SĂVÂRŞITE IN SPATELE FRONTULUI ŞI IN TERITORIILE REOCUPATE

Tipuri din armata sovietică